се оправдава свака врста разврата? Но то већ није слобода, него гадост! На људе се са свих страна обрушавају бујице прљавштине које су буквално преплавиле данашње друштво. Немогуће је отворити неки часопис или укључити телевизор а да не видите најодвратнију наготу интимног живота. Људима од самог детињства насилно убризгавају инјекције отрова и притом се говори о слободи. Сâм факт злочина није оно најстрашније, него његова легализација када злочин постаје свакодневна појава, кад на њега гледају као на саставни део живота, кад он не узнемирава савест самог друштва, кад се на њега људи навикавају, кад се он никога не тиче и кад никог није брига за њега.

Живимо у времену у којем се разврат шири попут какве лавине. Абортус се не може посматрати апстрактно јер је он органски део недуховности друштва и култа разврата. Још донедавно је абортус сматран злочином, а сад је постао део свакодневице. Но ускоро ће абортус постати обележје цивилизације и онда ће оне који се усуде да нешто кажу против њега гледати с презиром и исмевати као фанатике и назадњаке.

Слобода абортуса је слобода да се убија. То су олакшице дате убицама! Зашто се телевизијске емисије данас стално врте око једне осе – око секса и убиства? Људима се 24 часа сугерише да разврат није морална аномалија нити извргавање руглу човековог достојанства, него само један детаљ живота, као например доручак или шетња на свежем ваздуху. Као последица блуда и разврата појављује се емотивна равнодушност у односима људи. Разврат убија човека као личност и од њега остаје само његова животињска страна. Ако је душа изгубљена, онда је све остало само врећа костију и крви. Али најгнусније је то што они који заводе народ смеју себе да називају хришћанима. Где је за њих достојанство човека као лика и обличја Божијег и феномен бесмртне душе која може видети Бога само ако чува своју чистоту? Апостол Павле пише да онај ко уништава своје тело, уништава храм Божији. Христос је за оног који саблажњава рекао: Боље би му било да се обеси камен воденички о врат његов, и да потоне у морску дубину. Он је сатану назвао човекоубицом од искони. А ко сте ви? Да ли сте деца Авеља или Каина?

Легализација абортуса за малолетне је у ствари позивање деце на блуд и убиство. Такво дете неретко постаје савршени злочинац. Његов је животни пут од самог почетка упрскан људском крвљу. Познати хришћански мислилац ИИ века Климент Александријски је писао: "Удаљавајући плод жена заједно с њим избацује из себе све оно што је људско", то јест, већи пад не постоји.

Легализација абортуса кад су у питању тринаестогодишње девојчице, пројекти предавања сексологије у школама и томе слични "културни" и "добротворни" подухвати представљају санкционисање духовног и физичког скрнављења деце и уклањање и последњих ограничења, па макар само и моралних, кад су у питању блуд и разврат. То је склизнуће у провалију без дна и краја.

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

Манастир Подмаине, Будва – Успење Пресвете Богородице.
Са благословом игумана јеромонаха Рафаила.

СВЕТА ТРИ ЈЕРАРХА
12.02.(30.01)

Мт, 5, 14 - 19;

преп. Јустин Нови Ћелијски

ПРАЗНИК СВЕТА ТРИ ЈЕРАРХА

из Житија Светих за Јануар

Разлог због кога је установљен овај празник Три Јерарха био је следећи. За време цара Алексија Комнена, који се зацари после цара Никифора Вотаниата, настаде у Цариграду међу ученим и врлинским људима спор око тога, ко је од ове тројице светитеља највећи. Једни говораху да је Василије Велики највећи: јер је дубоко зашао у тајну бића; јер се врлинама уподобио Анђелима, и такмичио с Анђелима; јер није лако опраштао грешницима, него је био строг по нарави; јер није имао у себи ничег земаљског. А божанственог Златоуста сматраху мањим од Василија: јер је тобож супротност Василију, и лако је опраштао грешницима, и брзо је привлачио покајању. - Други пак, напротив, уздизаху божанственог Златоуста, и говораху да је он већи од Василија и Григорија: јер је веома човекољубив; јер разуме слабост људске природе; јер својим слаткоречивим и јасним учењем све нас води, и грешнике покајању приводи; јер обадва друга оца надмашује мноштвом својих красноречивих књига, и узвишеношћу и ширином мисли. - А трећи, волећи највише књиге Григорија Богослова, говораху да је он већи од Василија и Златоуста: јер својим дивним и китњастим стилом, узвишеношћу и дубином мисли, и свсжином израза, превазилази све старе мудраце грчке и све нове мудраце црквене.

И тако једни се назваше Василијани, други Григоријани, а трећи Јованити. Но промислом Божјим овај спор би решен на корист Црк-

email: **manastirmaine@gmail.com**
prezentacija: **podmaine.weebly.com**

ве и на још већу славу тројице светитеља. Епископ евхаитски Јован, човек врло образован и свет по животу, имаде једну визију у сну, наиме: најпре му се јавише сваки од ова три светитеља напосе у великој слави и неисказаној красоти, а потом сва три заједно. Тада му рекоше: „Ми смо једно у Бога, као што видиш, и ништа нема у нама противречно, него смо сваки у своје време, побуђивани Духом Божјим, писали разне књиге на спасење људима. И чему нас је учио Дух Свети, то смо и предавали људима ради њиховог спасења. И међу нама нема првог ни другог, него ако једнога споменеш, одмах су и друга двојица ту. Зато нареди да се престану делити они што споре око нас. Јер, и за живота нашег на земљи а и сада, наша је главна брига и настојање: мирити и у јединство и сагласност приводити свет, а не делити. Осим тога, установи нама тројици један заједнички празник, и састави нам службу по твоме разумевању, па је предај хришћанима, јер смо ми једно у Бога. А нема сумње да ћемо ми притицати у помоћ спасењу оних који буду празновали наш заједнички празник, јер очигледно је да и ми имамо извесну слободу и силу пред Богом“.

Рекавши то, светитељи узиђоше опет на небо, блистајући неисказаном светлошћу, и један другог зваху по имену. А преподобни Јован, чим се пробуди из сна, учини како му наредише божанствени Јерарси. И он реши спор и умири народ, јер беше човек чувен по врлини и његова реч имађаше силу и убедљивост. И установи заједнички празник за сва три светитеља, и предаде Цркви Божјој да га празнује. И одредивши 30. јануар као заједнички празник трију светитеља, овај божанствени муж, преподобни Јован показа много мудрости и памети. Јер, пошто ова три светитеља имају сваки посебно свој дан празновања у месецу јануару, и то: Василије Велики 1 јануар, Григорије Богослов 25 јануар, божанствени Златоуст 27 јануар, он одреди да им заједнички празник буде у тридесети дан истога месеца. И састави им дивну службу, пуну похвала, као што и доликује тако великим оцима Цркве. Ово он учини и због тога да би показао да су прави и васељенски учитељи Цркве једино Свети Оци, а не грчки философи, за којима су се неки тада поводили.

Божанствени Златоуст био је мали растом; имао је велику главу; био је мршав и врло нежног телесног састава; лице му је било дугуљасто, бледо и светло, очи крупне и дубоке, поглед врло умиљат и благ; имао је велико чело, са много бора; по темену ћелав; брада му је била мала и врло лепа, нешто проседа. Ваља нагласити да је својом речитошћу и слаткоречивошћу превазишао све мудраце и реторе грчке; исто тако и дубином и јасноћом мисли. Он је, као нико други, тако сјајно и дубоко објаснио и протумачио Свето Писмо, и тако много допринео проповеди Еванђеља и узвисио проповед Еванђеља, да би требало да Христос поново дође на земљу, да није било овога светитеља. Овај златоречиви светитељ постаде тако велики својим светим животом и богомислијем, да надмаши све врлинске људе. И беше он извор љубави и милостивости, сав братољубље и поука. Поживе шездесет и три године, и беше пастир Цркве Христове, и отиде ка Господу Христу.

Свети Василије Велики био је веома високог раста, мршав и танак, црномањаст и блед, јаких и густих обрва; давао је утисак човека мисаоног и који бди над собом. На лицу је имао нешто бора; образи су му били дугуљасти, обрасли густом коврџастом брадом која је било доста дугачка и проседа. По своме образовању он је превазилазио не само све мудраце и научењаке свога доба, него и оне старих времена. Јер је био све науке изучио, и потпуно њима овладао. Па не само то, него и подвижничким животом стече божанску философију, и уздиже се до боговиђења. Због тога би посвећен за епископа; пастирствовао у Цркви Божјој осам година, и прешао Господу своме.

Григорије Богослов био је осредњег раста, нешто блед и миловидан, обрва састављених, погледа блага; имао је браду прилично густу, али не и дугачку; био је ћелав. О светом Григорију могло би се рећи ово: ако бисмо замислили човека који би био одуховљени и живи стуб, саграђен од свих врлина, онда је такав био овај велики Григорије. Живећи светим и светлим животом, он достиже такве висине боговиђења и богословља, да је мудрошћу својом победио све у науци и догматима вере. Зато је и добио изузетан назив: Богослов. Као епископ управљао Црквом у Цариграду неколико година. И када му би преко осамдесет година, он отпутова из овога света.

архимандрит Рафаил (Карелин)

ЛЕГАЛИЗАЦИЈА АБОРТУСА

(из књиге - Како породици вратити изгубљену радост)

Код неких народа је постојао обичај да човеку који је осуђен на смрт ставе омчу око врата и да онда тај дугачки конопац вуку сви мештани села како нико од њих не би био сматран његовим убицом. Можда се то тако радило и да би се избегла крвна освета? Било како било, ако ћутимо, онда су руке свих нас на ужету којим се убија дете и одговорни смо пред Богом и сопственом савешћу.

Фон на којем се одвија убиство деце, што односи више жртава него епидемије куге или колере, јесте разврат, који уништава породице и убија поштовање и љубав међу супружницима. Разврат је постао појава која се толерише, али чини се да ће то ускоро постати престиж. Разврат, цинизам и убиство су карике једног те истог ланца. Деца нису заштићена ни од оних најодвратнијих слика разврата. Дечија душа је веома пријемчива и лако прихвата како оно што је добро, тако и оно што је лоше. Овде се одвија масовно насиље над децом и њихово духовно силовање. Човеку као да хоће од самог детињства да униште осећај савести и честитости, да га отргну од традиције народа којем припада и да спрече утицај породице. Зашто није забрањена телевизијска, улична и новинска порнографија? На ово питање нам одговарају: “У име слободе!” Али ми се питамо слободе од чега и слободе за чега? Можда слободе од морала зарад задовољавања најнижих страсти, при чему